

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринта.

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева
„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева
„ шестъ мѣсеца 5 „

Всѣкъ, що се отнася до вѣстника, испраца въ Администрацията, която се намира въ Хотелъ „България“

За частни обявления ст. на дума въ вѣстника, а на първа страница на вѣстника на Г. С. С. по 3 ст. на дѣйствителността за всѣко обявление въ администрацията на вѣстника.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

ПРѢДЪ ЗЛОТО.

Колчимъ пжти сме взимали смѣлостта да дадемъ едно очертание на положението, което България прѣживява отъ нѣколко мѣсеца насамъ, сърдцето ни се е свивало отъ болки и перото указвало безсилно да припаде всичкитѣ грозотии на това ужасно положение. Да виждашъ ежедневно да се разиграватъ най груби и варварски сцени, да слушашъ за нанесени побои; да чувствувашъ най осѣзателно безсходността отъ едно ненормално положение, какво по лоше отъ това? Това почнахъ да съзнавамъ и тия, които до скоро прѣдставлявахъ положението за розово; тия, които срѣщу добри заплати бѣхъ продали перото си, а заедно съ това и съвѣстта си. Фактитѣ сж очибиващи, щото и продажнитѣ твари бидохъ заставени отъ необходимостта да унѣмѣжатъ прѣдъ тѣхъ.

Днесъ всички, безъ разлика на партии, твърдятъ, че положението е несносно, и че то отъ день въ день се влошава. Това е ужасна гледка, на която послѣдствията ще бждатъ още по ужасни. Злото е мѣчно поправимо. За излизанieto отъ него сж необходими взаимни усилия и жестока борба, защото „злото лѣсно дохожда, нѣ мѣчно отхожда“, казва поговорката.

Отъ една страна неурожой, а отъ друга жестокоститѣ и своеволията на нинѣ властующитѣ.

Търговци, занаятчи, земледѣлци — всички еснафи, безъ разлика на положение и убѣждение, еднакво чувствуватъ тежестта на създаденото положение отъ нѣколко мѣсеца насамъ. Всички стожатъ уплашени прѣдъ сжществуващата непоносима финансова криза и съ опасение гледатъ на бждщето, — всички се страхуватъ за поминѣка си. Вънъ отъ това всички сж заставени да взематъ мѣрки за запазване на живота си отъ произволитѣ на тая власт, на която въ обязаностъ лежи да гарантира имота, честта и живота на българскитѣ граждани, безъ разлика на партизански убѣждения, народност и вѣроисповѣдание. Шайки, състоящи отъ най низки и безчестни твари, подъ покровителството на властта, безнаказано ежедневно извършватъ най жестоки насилия надъ и тѣй ужаснитѣ за своето бждще граждани. Ежедневнитѣ побои, нападенията по домоветѣ, лишаванieto избирателитѣ отъ тѣхното суверенно право, заканванията отъ самитѣ шефове на политията, правятъ това положение още по тегостно, още по отчаяно. Всички тия крайни мѣрки отвлечатъ жертвитѣ на тѣхния звѣрски инстинктъ отъ редовнитѣ имъ занятия, често ги правятъ неспособни да прѣпитаватъ семействата си, а нѣкой лишаватъ и отъ животъ.

Стихийнитѣ бѣдствия сж нищо прѣдъ послѣднитѣ и бѣдствията отъ неизвѣстността и непоносимата финансова криза. Като съпоставимъ въ свръзка съ стихийнитѣ нещастия, неурожая, своеволията на властта и тежкитѣ испитания, на които сж подложени българскитѣ граждани, поради политическитѣ си убѣждения, ние ще имаме пълната картина на сегашното отчаяно положение — три злини, отъ които послѣднитѣ двѣ резултатъ отъ дѣйствиата на днешното разбойническо — прахосническо правителство.

До 18 Януарий н. г. българскитѣ граждани мирно и тихо се прѣдавахъ на своитѣ занятия, и властта напълно гарантираше общественний редъ и тишина. Отъ това време настѣне злийтъ геней на България

и хвърли въ пжтя на неизвѣстността и анархията. Слѣдъ тая дата властта бѣ повѣрена въ ржцѣтъ на единъ некадѣрникъ картофоръ и единъ патентованъ сопаджия, които разиграхъ едно самодивско хоро, което ще свърши съ свършенното убивание кредита на страната ни и едно несносно положение да роди една революция съ най ужасни послѣдствия.

Всички крайни мѣрки, които властта взема още въ първитѣ дни отъ съставянieto на дворцовия кабинетъ, имахъ за прицѣлна точка закрѣпването на кабинета за по дълго врѣме и настаняването на служба изметѣтъ на обществото. За осжществление на първата точка се упорѣбихъ най крутитѣ мѣрки, чрѣзъ които се изнасили народната воля и потѣпка избирателното право на стотини хиляди граждани въ изборитѣ за народни прѣдставители на 25-ий Априлий. Правителството на Грековъ-Радославовъ съ помоща на измета на обществото, на които повѣри всичкитѣ почти длѣжности по администрацията, сполучи да си състави едно кърваво болшинство отъ народни прѣдставители, състоящи се отъ лица убоги и безсѣвъстни, които, за да затвърдятъ положението на правителството, гласувахъ фаталнитѣ договори, чрѣзъ които свършено се уби кредита на държавата ни и се изостри финансовата криза, която настѣпи наскоро слѣдъ съставянieto на днешний кабинетъ, благодарение некъдърността на днешнитѣ управници и тѣхнитѣ платени защитници.

Отъ това врѣме всичко удари назадъ: застои въ търговията и настѣпването на финансовий кризисъ, вслѣдствие лошето положение на държавното ни съкровище, което се прѣдстави прѣдъ външния свѣтъ въ най лоше положение. Размѣритѣ на тоя кризисъ взехъ по широкъ просторъ слѣдъ гласуването на фаталнитѣ договори и въцѣрвяването въ страната ни пълна анархия. А отъ тогава насамъ съ нищо не се е подобрило това положение и нѣма да се подобри, защото изъ цѣла България има неурожай, а и банцитѣ, съ които се склучи конверсионния заемъ, не даватъ пари, защото кредита на България е убитъ. А за това най добръ свидетелствува цѣната на нашитѣ държавни облигации, които отъ 114.75 въ началото на м. Януарий т. г. сж спаднали до сега на 105.5 — на стойностъ по-малка, отколкото струватъ на самитѣ банки.

При това положение на работитѣ, настоящето правителство не е въ положение и нѣма да бжде въ положение да прѣдотврати неиминуемото зло. Съ неисплащанieto на чиновническитѣ заплати по за-два три мѣсеца не се цѣри злото, нито пъкъ се дава нѣкакво рѣшение на тежкий и непоносимъ финансовъ кризисъ. Това е врѣменно продължаване живота на болника, обреченъ на смъртъ. Злото се знае, кждѣ се гнѣзди, обаче, всѣка стѣпка за прѣмахването на това зло, за сега, е прѣждеврѣменна, защото има още надѣжда за поправяние сторенитѣ, макаръ и съзнателно, грѣшки. Трѣбва да се търси за сега другъ цѣръ. А тоя цѣръ може да се намѣри съ свѣмѣстното дѣйствие на тритѣ политически групи: народната, цанковистката и демократическата партии. Съединението на тия три политически партии въ едно могатъ да даждъ едно правилно рѣшение на финансовъ кризисъ и да повдигнатъ честта на отечеството ни, така нагло тъпкана и компрементирана отъ днешното неразбрано и нехайно натрапено правителство. Продъл-

жаванieto живота на това гнило правителство, противъ което се е опѣлчилъ цѣлий български народъ, е въ врѣда на отечественитѣ интереси и ще усилить всеобщото народно роптание. А, когато това роптание се прѣвърне въ явно незначитание, тогава всѣ какви мѣрки ще се укажатъ безцѣлни и безполезни.

Прѣдъ общото бѣдствие на страната ни, личнитѣ мнѣния и амбиции трѣбва да се оставятъ, защото всички виждаме опасността, която ни заплашва. А тая опасностъ може да костува и независимостта на отечеството.

Г-да шефове на народната, цанковистката и демократическа партии! — Прѣдъ злото, което застрашава отечеството ни, забравете всички частни дертове и амбиции, по-дайте си ржка и съ свѣмѣстни усилия, избавѣте отечеството ни отъ грозящата го опасностъ, ако не искате единъ день потомството да ви проklinя, че сте пожертвовали свободата на отечеството ни, заради личнитѣ си капризи и амбиции. Само чрѣзъ такова едно сливание, вие ще способствувате за вѣстържествуването на народния суверинитетъ, защото съединението прави силата.

Въпроса е отъ сжщественна важностъ и въ дългъ се налага на органитѣ на тия партии да се произнесжтъ по него, за да може де се помогне на отечеството ни, догдѣто е врѣме.

За евреитѣ

(Продължение отъ брой 31)

За да се създаде таквъ възгледъ у единитѣ и другитѣ, причината лежи отъ една страна въ домашното въспитание, което се дава на българскитѣ и еврейскитѣ, а отъ друга въ училищното обучение и религиознитѣ вѣрания.

Еврейката се въспитава подъ ръководството на родителитѣ си и окръжающитѣ ѝ въ умраза къмъ всичко, което не е еврейско. Тя се учи да ненавижда всички други народности, като непуска случая да се ползува отъ слабоститѣ имъ. Подъ влиянието на такива чувства еврейката постѣпва въ училището, гдѣ добитото се прѣработва и втѣпява за винаги въ паметта ѝ. Религиознитѣ познания, които се даватъ въ училището, придружени съ епизоди отъ талмуда установяватъ едни възрѣния у учащата се, които ѝ оставатъ ръководители въ живота. А еврейтѣ и днесъ не сж прѣстанали да се самооблещаватъ съ увѣрението, че тѣхното плѣме е прѣдупрѣдѣлено да владѣе единъ день цѣлъ свѣтъ. Това е друга причина, за да не навидатъ другитѣ нации, които въ тѣхнитѣ очи нѣматъ стойностъ, колкото животнитѣ. Отъ тука се обяснява и привързаността на еврейтѣ и еврейскитѣ къмъ своето и братолюбieto, което съществува помежду имъ. Тая е най главната черта, която заслужава да бжде характерна черта и на Българитѣ.

Българката въ противоположностъ на това добива съвѣмѣ друго домашно въспитание; такова, което е съгласно съ духътъ на евангелието и цивилизацията. Българката още дѣте почва да обича и почита всички и да не питае никаква умраза къмъ другитѣ нации. Нито пъкъ училището и дава такива примѣри.

Истинитѣ на Християнската религия сж правжтъ примѣрна домакина, която безъ причини не може да мрази другитѣ нации, тѣй като всички сж Божий чада. Още и довърчивостта е една отъ причинитѣ, гдѣто нашитѣ българки пълнятъ еврейскитѣ дюгени. Отъ тая довърчивостъ именно се ползуватъ еврейтѣ и по единъ най искусственъ начинъ сж експлоатиратъ. Отидешъ въ дюгена на лукавий еврейтъ, за да пазаришъ нѣщо, ще чу-

енъ отъ него хиляди рекомендации, кошъ празни приказки, ухливания, подмазвания и юдински гримаси. Купишъ нѣщо, сто пхти ще ти каже, че ти го далъ съ загуба, нѣ тѣй давалъ на мющериятъ си, само деверъ да ставало. А отъ горѣ връхъ това и за двѣ пари сакъвъ. При тия кошъ приказки и уайквания, че съ загуба е продадена, стоката нашата българка излиза въскитена, че купила евтина стока, безъ да подозира измамата, на която е била прѣдметъ. Съ купената стока, тя ще обиколи нѣколко кхши да се похвали, и да прѣпоръча, че еди-кой-си Яко продава безъ смѣтка, много евтино, а връхъ това дава по нѣколко игли и сакъвъ. Не ще съмнение, че при тия рекомендации, ще се яви нѣкоя охотница да посети магазинята на тоя Яко. И нашата миситка, оставя си връхъ това работата, за да заведе приятелката си при Яка, за да не се събърка и влѣзе въ магазинята на нѣкой българинъ. Първата дума на миситката е: „виждъ, Яко, азъ ти водѣх мющерийка.“ И лукавий еврейинъ, възползуванъ отъ случая, ще искаже купъ подлости и клевети по адресъ на българитѣ—търговци, отъ които човѣкъ не можелъ да се докупи и които продавали тройно и четворно скъпо. И двѣтъ наши българки прѣхласихти въ екзалтирания еврейинъ, който не намира думи да ги нахвали за тѣхната прѣдвидливостъ, ще кажатъ: „тѣй, тѣй, Яко! Пази Боже, отъ българинъ да се докупишъ!“ Яко ще имъ продаде скъпо и прѣскъпо, и за да ги зарадва повече ще имъ даде още малко сакъвъ.

А отъ това ясно става, че причината, гдѣто много отъ нашитѣ Госпожи и Г-ци съ охота отиватъ да пазаруватъ отъ еврейтѣ е това, че послѣднитѣ умѣятъ да дразнятъ тѣхното честолюбие и да експлоатиратъ съ тѣхната наивностъ.

Вънъ отъ това, отсъствието на братолюбие у насъ е друга една причина, гдѣто българкитѣ постоянно киснатъ по дюгенитѣ на еврейтѣ. Българката не прави тоя расчетъ, когато прави еврейката, че паритѣ трѣбва да отиватъ въ ржцѣтъ на нашитѣ сънародници, за да се ползватъ тѣ, а не иноплемнитѣ. А това е една наша лоша черта, вслѣдствие която ний сами ставаме несъзнателно орждие въ ржцѣтъ на нашитѣ закльти врагове—еврейтѣ, противъ насъ, противъ интиреситѣ на ближнитѣ си, противъ собствениитѣ си интереси. А тая несъзнателностъ е дошла до крайностъ, защото не рѣдко ще срѣщнете българка, която отъ скаръ—пазаръ трѣгва, изминава всичкитѣ български магазини и се спира на еврейтѣ, за да купи отъ тѣхъ два аршина подплата.

Всички слушае оплаквания за застои въ търговията, че нѣмало алъшъ—веришъ, нѣ не сме се вгледали още, отъ гдѣ идатъ тия оплаквания. Подобни оплаквания ще чуете отъ занаятчийтѣ, отъ еснафитѣ, отъ манифактурджийтѣ, отъ бакалитѣ българе, нѣ никога не ще чуете отъ устата на евреена. Тѣ нѣматъ причини да се оплакватъ отъ нищо. Има неурожай или наводнение, за тѣхъ нѣма гладна година, защото българкитѣ се тамъ киснатъ и тѣмъ даватъ паритѣ си. Тая нужда е известна само на българитѣ, нѣ не и на еврейтѣ. А това е едно голѣмо зло, срѣщу което трѣбва да се опълчимъ, догдѣто е врѣме, а не когато стане късно. Нашитѣ партизанства въ случая трѣбва да оставимъ на страна, за да се опълчимъ съ съединени сили срѣщу общо зло.

Ние сме навикнали да се взираме въ работитѣ на нашитѣ търговци и да ги критикуваме, справедливо или не, нѣ до днесъ никой не се е взрелъ въ мръсната експлоатация на еврейтѣ. А пкъ да допускаме, че само тия мръснии гадове трѣбва да ни експлоатиратъ най безбожно и да трупатъ богатства на нашъ счетъ и това не можимъ стори. Най послѣ и никой българинъ търговецъ не е вършилъ такива безбожни сдѣлки, каквито често вършатъ прѣдъ очитѣ ни еврейтѣ съ своитѣ чести реклами за евтини стоки, чрѣвъ които испродаватъ всичкитѣ си гнидежи. А причината, гдѣто у насъ не вирѣятъ занаятитѣ, особено дрѣхаритѣ, общаритѣ и манифактурджийтѣ е безбожната еврейска експлоатация. Тогава, мило кундурджията, или пантолонджията очаква да продаде изработената стока, или частъ отъ нея, еврейтѣ исплъватъ магазинѣ си съ гнидежи, които поради нивкитѣ цѣни се разграбватъ, като нафора и първитѣ затварятъ много пхти дюгенитѣ си безъ да направятъ нѣкоя продажба. А тѣ подържатъ работници, на които трѣбва да плащатъ за изработената работа. И като нѣматъ отъ гдѣ да взематъ и изработеното стои непро-

дадено, принуждаватъ се да натирватъ работницитѣ си, защото и за тѣхъ нѣма. Послѣднитѣ, за да не мрѣтъ пкъ отъ гладъ ставатъ кърски работници. По тая причина често ще срѣщните единъ кундурджийски работникъ или пантолонджийски, да копае по чуждитѣ лозя, за да прѣхрани себе си и домашнитѣ си. А съ западването на занаятитѣ, се оставатъ на произвола на сѣдбата, ако не съ стотини, то съ десетки сиромашки семейства. При това за забѣлзване е и остоятелството, гдѣто никоя българка, или българинъ, прави тая смѣтка, която прави еврейката или еврейна. Послѣднитѣ правятъ всичко, за да не дадѣтъ възможностъ на българина да спечели отъ тѣхъ нито стотинка, когато българкитѣ вършатъ съвсѣмъ обратното. Еврейкитѣ никога не стѣпватъ въ магазинята на българинъ, за да пазаруватъ, а българкитѣ въ противоположностъ на това, не излизатъ отъ дюгенитѣ на еврейтѣ. Еврейкитѣ искатъ да печелатъ еврейтѣ, а българкитѣ струватъ всичко, за да губятъ българитѣ. Ако еврейтѣ и хлѣбъ не копуватъ безъ смѣтка, то българкитѣ всичко пазаруватъ бѣвъ смѣтка.

Като излизаме отъ съображенията и примѣритѣ, които наведохме, ние положително твърдимъ, че каквито мѣрки и да взема държавата за подобрението на занаятитѣ, нѣма да се постигне никакъвъ резултатъ, догдѣто не се унищожи опасната еврейска конкуренция и експлоатация. А, за да се направи невъможна или безвръдна тая конкуренция, необходима е обща и задружна борба срѣщу еврейтѣ и недупущанieto на нови еврей да се засѣлватъ въ града ни, а скъпо и изгонването на ония, които сж се засѣлили отъ нѣкое врѣме насамъ, срѣщу които има улики отъ бивши прѣстѣпления било въ религиозно отношение, било като фалименти. Това трѣбва да стане, защото тия елементи сж язвата, която разяжда нашия организъмъ; тѣ сж виновницитѣ за пропаданието на занаятията и търговията; тѣ сж гонителитѣ на българскитѣ търговци и на всѣка крачка имъ пакостятъ. Да, тѣ сж врѣднитѣ елементи и трѣбва да се избавимъ отъ тѣхъ. Това сж съзнали румунитѣ и руситѣ и срѣщу тѣхъ е повдигнато най-жестокото прѣслѣдване, това трѣбва да съзнаемъ и ние. Ако днесъ въ Букурещъ, Яшъ, Браила и др. мѣста не допускатъ евреинъ да влѣзе, тогава защо да ги оставиме да завзематъ търговията у насъ? Мѣстото на тия кърлежи е Месопотамия, тамъ трѣбва да ги испратимъ.

Борбата трѣбва да се поеме отъ нашитѣ госпожи и госпожици. Трѣбва да съзнажатъ, че до сега несъзнателно сж дѣйствували срѣщу интереситѣ на своитѣ братя, като сж правили прѣдпочитание на тия еврей, които въ годината петъ пхти се прѣчистватъ съ кръвта на християнитѣ. Ако еврейкитѣ за най непросителенъ грѣхъ считатъ пазаруването на стока, която има по еврейтѣ, отъ българитѣ, то защо и българкитѣ да не считатъ поне за недостолѣпно пазаруването на стоки, които има по магазинѣ на българитѣ, отъ еврейна, като иматъ прѣдъ очи винаги остоятелството, че тѣ влизатъ въ пазарлъкъ съ звѣрове, които пиятъ човѣшката кръвъ. Самия тоя обрядъ, гдѣто пиятъ кръвта на християнскитѣ дѣца, трѣбва да ни отвръщава отъ тѣхъ. При това положително и известно е, че тѣ, еврейтѣ и на легание и ставание се молятъ за нашего зло.

Доста нашитѣ българки сж се доволствували отъ упрѣкитѣ и подигравкитѣ, които еврейтѣ отправятъ къмъ тѣхнитѣ еднокръвни и едноплеменни братя. Врѣме е да почнатъ по съзнателно да цѣнятъ, че е прѣстѣпно да се подпомагатъ еврейтѣ въ борбата имъ да съсипятъ търговцитѣ българе, като почнатъ да пазаруватъ само отъ търговцитѣ българе. Нашитѣ поингеленгентни дами трѣбва да станатъ първитѣ апостоли на тая пропаганда, а женитѣ на еснафитѣ, тѣхнитѣ послѣдователки. Не ще е злѣ, ако и нашитѣ учителки раскриятъ съ рѣдъ публични рѣчи, каква опасностъ застрашава нашитѣ търговци въ недалечно бѣдѣще, ако тѣ не съзнажатъ лошитѣ послѣдствия отъ това, гдѣто не стѣпватъ въ дюгенитѣ на българитѣ, а постоянно пазаруватъ отъ еврейтѣ.

Въ това отношение дългъ се налага на нашитѣ еснафи да образуватъ едно дружество и се заематъ съ всички сили на борба, като жертвуватъ и материални срѣдства, ако това се иска.

Само при тая обстановка и при задружни сили, ще можемъ да расчитаме на успѣхъ, иначе всичко е изгубено, защото стрѣмлениято на еврейтѣ е да ни заробятъ икономически, и вед-

нѣжъ това постигнато, късно ще е да се опомнимъ и отървемъ.

А, че стремлениято на еврейтѣ е такова, ние ще процетираме друмитѣ на единъ ученъ еврейски раввинъ, казани въ едно еврейско събрание въ Виена.

Ето що казва той:

„Г-да, всѣки му е извѣстно, че цѣль свѣтъ нѣ мрази. Но при всичко това ние имаме да се утѣшаваме изобщо съ това, че двѣтъ трети на земята е вече въ ржцѣтъ ни. А, за да добиемъ и третата частъ, намъ е необходимо братолюбие и съединение. Като добиемъ и третата частъ, тогава не ще имаме нужда да заръчаме нито крупове топове, нито найдобра система пушки, защото ще можемъ да убиемъ нашитѣ неприятели безъ грѣмъ и пушекъ. Топове и пушки нека купуватъ тия, които живѣятъ безъ смѣтка, за слава и честъ, и които чрѣвъ тѣхъ ще могатъ да умъртвяватъ мигуно, а на насъ, виѣсто тия врѣдители за човѣка орждия, ни трѣбва само **злато**; чрѣвъ него ние ще владѣемъ свѣта“.

Тия думи сж изрични, тѣ показватъ най-нагледно, къмъ какво се стрѣмжатъ еврейтѣ. Това е тѣхний девизъ и тѣ прѣдъ нищо не се спиратъ, за да събиратъ златото и съсрѣдоточаватъ търговията въ своитѣ ржцѣ, за постижението на тоя идеалъ.

Когато злато е толкова очевидно, трѣбва ли да спимъ?

Занаятчий, еснафи и манифактурджий, помогнете си сами, на ваша страна ще се притекатъ всички българе въ града и окръга. Не оставяйте за дълго злато да ви подяжда. По хубаво единъ день по напредъ на борба.

МѢСТНИ НОВИНИ

— в. „Пловдивъ“ каза своята дума по поводъ статията ни за изселването на нѣколко семейства изъ града ни. Освѣнъ другитѣ инсинуаций по адресъ на редакцията ни, инспираторитѣ на тоя листъ исказватъ своето мнѣние за занятието на жителитѣ отъ VIII и IX квартали съ такава увѣреностъ, като че се били и прѣбили помѣжду жителитѣ отъ тия квартали.

Въ статията по случай обявлението на градския съвѣтъ ние казахме, че цѣльта на общинското управление бѣше да подиграе опозицията по случай неуспѣхътъ ѝ въ изборитѣ за окр. съвѣти, който неуспѣхъ е слѣдствие на крутитѣ разбойнически мѣрки, които властѣта и стамболовската папачъ взеха, за да усигорятъ избора за себе си. Ние прѣдизвикахме съ сжщата статия и общинското управление да укаже на лицата, които сж ходили за подобни справки, обаче и днешенъ день то не направи това, защото хората на тия квартали не сж паднали още тѣй низко, както управницитѣ въ общината.

Ние имаме положителни свѣдения, че на 2 Августъ сутринята въ засѣдателната стая на кмета е рѣшено да се издаде такова обявление. И окр. управителъ е причастенъ въ това дѣло, което не само не изобличава опозицията, нѣ иде да потвърди, че положението въ страната ни е не нормално и че царува пълна анархия.

Колкото се отнася до твърдението на в. „Пловдивъ“, че жителитѣ на тия квартали сж такива, които работятъ чуждо съ надница и на исполца, е толкова вѣрно, колкото и това, че тѣ иматъ съвѣсть и безпристрастно гледатъ на въпроситѣ отъ общественно значение.

Ние питаемъ редакторитѣ на тоя вѣстникъ да ни кажатъ самата истина, не като Пловдивски „Горгоръ баши“, а като българки, считатъ ли днешното положение нормално, когато прѣдъ очитѣ имъ се извършватъ дѣяния, които прѣдставляватъ положението на страната за най-окаяно? Какви сж тия партизански убийства, които се извършватъ посрѣдъ бѣлъ день въ самия градъ Пловдивъ? Не въ Пловдивъ ли циганитѣ ѣздиха честнитѣ български граждани? Ами послѣднитѣ убийства и наранявания въ Врагца, Видинъ, Кюстендилъ, и другадѣ, какво показватъ? Не потвърждаватъ ли факта че България, днесъ за днесъ е арена, гдѣто се разиграватъ най дивитѣ страсти и се дава просторъ на най животинскитѣ и звѣрски инстинкти? Кажете ни, вие, които отричате сжществуването на анархията, съ какъвъ епитетъ да именуваме днешната разбойническа епоха? Вашия Геннадиевъ и Пананотовъ не бѣха ли и тѣ подвържани на сжщитѣ прѣслѣдвания? Малко съвѣсть и срама, Господа! Вие служите на единъ режимъ, какъвто вто-

ри нее бивалъ до сега въ България и се намърта въ едно незавидно положение, отгдѣто не можете ясно да виждате истината. Искате ли се да защитавате единъ варварски режимъ, обреченъ на вѣчно загиване, а и безаконията на тоя режимъ сж толкова много, щото и вие не знаете, какво да правите.

Ние пакъ повтаряме, че изселването на десетки семейства, ако тоя режимъ се продължи, ще стане и не защото общината сж примамливи, а защото безаконията на властта сж нетърпими. Да не бждемъ гарантирани за имота, чистѣта и живота си, какво отъ това по лоше? А тия, които ще се изселятъ, дало имъ Господъ и собствени ниви и добитъкъ, и къщи и състояние. Такива работници сж надници и на исполица между кандидатитѣ за изселване нѣма, защото всичкитѣ такива община е прибрала и отъ тѣхъ е образувала своитѣ шайки, на които плаща, за да трепятъ българскитѣ граждани, да имъ палнѣтъ снопето и къщитѣ и да ги заплашватъ съ убийства.

Тия свѣдения, вѣрваме, ще задоволятъ претенциознитѣ „Горгоръ башии“ около редакцията на в. „Пловдивъ“ и ще поистудятъ разгорѣщенитѣ имъ мовѣци, за да може истината да проникне и въ тѣхъ.

— **Стамболовщина.** Въ единъ отъ миналитѣ си броеве, бѣхме съобщили, че станалъ годежъ мѣжду Свирчо и Г-жа Стамболова. Като съобщавахме това, казахме, че ще се спрятъ гавренията, които се пушаха. Ние извѣстихме това, както ни се прѣдаде отъ едно намъ познато лице, на което нѣмахме основание да не вѣрваме. Завчера обаче единъ другъ нашъ приятелъ ни явява, че най много билъ се разсърдилъ отъ това съобщение запасния подполковникъ Михалъ Тепавски, който изригалъ купъ псувни по адресъ на Г. Доковъ, когото обвинявалъ въ това съобщение, като увѣрявалъ приятеля ни, че никога Г. Петковъ, съ Г-жа Стамболова не сж ходили на Черпишкия манастиръ на *расходка*. Понеже се намѣсва въ това Г. Доковъ, който нѣма нищо общо съ тѣхнитѣ земания и давания, ние се заинтересувахме да узнаемъ какъ стои работата и да запустимъ вонѣтитѣ и мръсни уста на пословичния Тепавски. Кѣмъ края на Юлий, т. г. случайно като си идвалъ Доковъ отъ София за Плѣвенъ, случили се да бждатъ въ едно купе съ Г. Тепавски, балдъза му Г. Е. Панайотова и още нѣкой пѣтници, а до тѣхното купе сж пѣтували Г. Д. Петковъ и Г-жа Стамболова съ дѣчицата си, които само сж слѣзли на Черпишкия манастиръ. Това че е вѣрно, ние полагаме, че и самъ Г. Петковъ не ще го откаже, а се чудимъ защо и какъвъ толкова интересъ може да има Г. Тепавски да отрицава нѣща, които цѣлия свѣтъ видя. Ние мислиме, че съ това Г. Тепавски трѣбва да млкне и не хули хора, които не искатъ да бждатъ натурни и безплатни адвокати на Петковци и Стамболовци. Г. Петковъ може да опровергае това, ако не е истина, а не нѣкой си Тепавски, който е достоенъ само да псува.

— Шайкитѣ продължаватъ да върлуватъ безнаказанно, както изъ града така и по селата изъ окръга ни. Кражбитѣ, золотлюцитѣ, побоитѣ, обидитѣ, насилията и измамитѣ и пр. пр. добиватъ широкъ просторъ измежду бѣдствующата ни народна масса, която отъ врѣме на врѣме се посѣщава отъ гладници за кокалъ, шарлатанствующи пролетарий, за да разширяватъ въ простолуднето партизанския развратъ и да общаватъ нещаствующа земна и небесна облага. Всинца търсимъ корѣна на това зло въ министритѣ, шефовеитѣ на партийтѣ и пр. исхождайки отъ убѣждението че „отъ главата се омирихва рибата“ както казва народната ни поговорка, а далечъ сме отъ мисълта да съзнаемъ, че рибата, безъ вода и храна, не само, че се омирихва, но дори и умира, та по аналогия съ тази истина ще кажемъ, че до като нашата полиция, заедно съ приставитѣ ѝ и околийскитѣ ѝ началници, не бжде поставена подъ какъвъ-годѣ цензъ, немислимо ще бжде и приспособяването на нѣдѣйствующия въ страната ни наказателенъ законъ. По този поводъ неволно си спомняме единъ епизодъ по организацията на руската полиция, която въ списѣцитѣ си брое изключително запасни офицери, закалени въ службата си, както и отлични и съ примѣрно повѣдение *добри грамотни* запасни фелдфебели и унтеръ-офицери, то естѣ, такива антики отъ рацѣтѣ, на които прѣстѣпника мѣчно може да се исплъзне.

Началото на тѣзи исправности, казватъ, че

било дадено отъ Петръ Великий, който испратилъ одного отъ генералитѣ си въ Англия, за изучаване на Английскитѣ полицейски закони, но когато този генералъ се явилъ при шефа на Лондонската полиция съ разни извинения и истъчени вежливи фрази въ смисълъ, че съ изпълнението на миссията си му причинявалъ безпокойствие и го замолилъ да му назначи специално врѣме и часове за ауденция, въ прѣдположение че ще има да работи съ мѣсеци, шефа на Лондонската полиция се засмѣлъ и свършилъ миссията му само въ 5 минути, като му показалъ думата „безпокойство“ въ рѣчника на всичкитѣ язици зачертани така, че можела сѣ трудъ да се прочете на силна свѣтлина и руския генералъ веднага разбралъ, че за полицията не трѣбва да съществува думата „безпокойство“, съ което нейно качество тя става страшна за всѣки прѣстѣпникъ, та прѣдволенъ отъ този резултатъ, още на другия денъ си заминалъ за Русия.

На нее-ли и нашата полиция такава, драги читатели?! . . .

— Вѣстника „Бдителъ“ излѣзла прѣдъ чителитѣ си да окайва поклонницитѣ на Карлуковската „Св. Богородица“ съ крокодилски сълзи за това, че биле закъснѣли прѣвъ ноцта на 15-й того съ „трень де резиль“, като неуказва само на неудобствата по отдалечаването на ж. - пѣтната ни станция, то естѣ — злото, което може да се прѣмахне съ устрояването на единъ клонъ до бай Цвѣтановата воденица (!) безъ обаче да каже нѣщо и за виновницитѣ на това закъсняване, които бѣха прѣдметъ на общественото проклятие прѣвъ нея, мѣчителна за горкитѣ поклонници, ноцѣ. Прочее, имате думата, бай Цвѣтане, дали прѣвъ него денъ съ въпросната машина нѣкой силни на деня не правиха расходка до Сомовитѣ а? —

— Числото на 18 души стамболисти въ града ни се увеличава още съ единъ. Младия енергичния (?) Дръ се прибавя къмъ тая група партизани. Добра и незавидна кариера. Да знае окръга, защо е похарчилъ 18000 лева да подържа степендианти по медицината по цѣли 7 години.

— Нашето общинско управление ж удери съвсѣмъ прѣвъ просото. За да се отнеме водата отъ шадравана, та да не минава прѣвъ двора на хана на Петръ Лачовъ, нашитѣ общински управници правѣтъ каналъ отъ шадравана до моста при касапницитѣ, само заради тая вода. Но кой е кривъ на Петръ Лачовъ, да нѣма синове опозиционери на днешнитѣ спасители на отечеството ни. Не така, Г-да, не така! Съ общинскитѣ пири недѣйте отгъщава заради личнитѣ обиди, защото е срамота. Хората сж се завили и замаляли и съ ужасъ стоѣтъ прѣдъ непоносимата финансова криза, а вие само пилѣте народната пара за никому ненужднитѣ канали, които и днесъ приличатъ на сгробница, за да ви приематъ. Доста сте правили по стопански начинъ канали и училища. За шайкитѣ си имате доста срѣдства, пѣкъ и княза Ви подари 1000 лева. Стига толкова прахосвание на общинскитѣ пари, безсрамници ниедни!

— Лошитѣ язици говорятъ, че въ направата на Св. Николаевското училище били съдружници почти всичкитѣ общински свѣтници, стамболовисти. Поради това и братѣтъ на Цв. Караивановъ цѣлъ денъ извършвалъ надзоръ надъ работитѣ. Ние приканваме Цв. Караивановъ да пораскрие тия работи, понеже и той е отъ замѣсенитѣ въ прѣдприятията на градския свѣтъ.

Геройския подвигъ на Попова, прѣдставителъ отъ кървавото събрание. Прѣди недѣля ходили въ с. Телишъ, Дърманци и Агленъ назначената отъ карвавото събрание анкета да изслѣдва истина ли бившиятъ Плѣвенский Окръженъ Управителъ е заплашвалъ селенитѣ, че, ако не гласуватъ за него, като стане пакъ управителъ, ще ги истребе. „Праздна мара тѣпанъ била“, казва пословицата. За да се оправдайтъ прогонитѣ анкетата расчитвала по двама трима отъ *нашитѣ*, които не сж и виждали Великова, защото г-нъ Великовъ, прѣди всичко, не е ходилъ въ никое село, тѣй като не бѣше се кандадатуралъ, а камо ли и да ги заплашва. И кого? Радославиститѣ отъ турско врѣме. Нейсе де, анкетата раследвала, че Великова заплашвалъ отъ Плѣвенъ Луковитскитѣ си избиратели по телефона, та затова и Балтаджиевъ трѣбва да се кассира. Рѣшено и свършено. Обаче за неизлишно считаме да упоменеме, че члена въ анкетата Поповъ, бивши отговоренъ редакторъ на

„Н. Права“ ж оцапалъ съвсѣмъ. Господствому пристига по-рано отъ другаритѣ си на Карлуковския манастиръ, намира една бляда и ж завѣжда въ една стая, на която прозорцитѣ било отворени и това било заблѣзвано отъ около 30 души, находящи се въ двора на мѣнастира. Тѣ рѣшаватъ да го опозорѣтъ. Тихичко се приближаватъ до отворения прозорецъ на, стаята гдѣто били почнали на работа. Нѣколко „люу“ искаватъ Попова изъ противоположния прозорецъ съ дрѣхитѣ въ рацѣ, безъ обуца въ горѣта. До вечерѣта не го видѣли вече, а на другия денъ се научили, че Поповъ се качилъ отъ Червено Брешката станция и заминалъ за Телишъ. Обаче, отъ гдѣ ли си е купилъ обуца?

Достоенъ прѣдставителъ на сопаджийското управление. Увѣрени сме, че си амъ Радославовъ ще се възгордѣе отъ заслугитѣ на своя копой.

— Достойния шефъ на сопаджийтѣ е трѣгналъ да прѣпорѣча на населението въ Бѣлослатинската и Луковитската околий свой креатори за народни прѣдставители. На всѣкъдѣ, гдѣто минѣлъ му правили блѣскаво (?) посрѣщане отъ по 30,000 — 40,000 избиратели, безъ нулитѣ. На събравшитѣ се Радославовъ говорилъ, че княза безъ него неможелъ и че като се върнѣлъ въ София щѣлъ да изхвърли Грековъ, понеже билъ много мързеливъ човѣкъ и него ще направи министръ президентъ. Всички оставили прѣхласнѣти отъ това чудесно краснорѣчие (?) на сопаджията.

— Отъ двѣ недѣли насамъ въ града ни е дошелъ единъ ходжа, който цѣри лозята отъ филоксерата чрѣвъ баение и вързаване съ червени конци и прѣскане съ прѣстъ и вода. Тоя ходжа на всѣко мѣсто се хвали, че билъ испѣрилъ лозята на министръ Пешевъ и чрѣвъ тая рекомандация си отвори пѣтъ. Неостанж гражданинъ, който да не, го води на лозето си да му баѣтъ. Въ това отношение се отличи и просвѣтеното (?) ни кметле, което го води на общинскитѣ лозя съ градския фаetonъ. Тоя шарлатанинъ ходжа ограба сума парици отъ наивнитѣ и прости граждани. И мѣстнитѣ власти, вмѣсто да попрѣчѣтъ на безсвѣстната му експлоатация, напротивъ насърдчихъ го, като му дадохъ и лица да го пазѣтъ и придружаватъ на всѣкъдѣ. Тоя цѣрѣкъ взема по 50 стотинки на декаръ. Като се смѣтне, че само въ града Плѣвенъ има повече отъ 50,000 декаря, лѣсно може да се види каква сума ще удари. Това иде на смѣтка на днешнитѣ ни градски управници и управителя, които, понеже насърдчаватъ и закрилатъ тоя шарлатанинъ, безъ друго сж и негови ортаци. Иначе неможе да се обясни, какъ хора съ претенция на интегелгентностъ подпомагатъ единъ шарлатанинъ да граби и така ограбеното отъ разни лихвари и нивари градско и селско население.

— **Кметъ — Пандуринъ.** Пишатъ ни отъ Садовецъ: На 10 Августъ н. г. селския имъ кметъ Яни Наумовъ, слѣдъ като получилъ пощата отъ Държавний куриеръ, вземалъ едно частно писмо, адресовано за единъ селянинъ, и хопъ лопъ та право въ домѣтъ му, подъ прѣдлогъ ужъ да прѣдаде казаното писмо, обаче цѣлѣта е била съвсѣмъ друга; домашнитѣ на адресанта като разбрали Донъ жуанскитѣ намѣрения на кмета, дали му да разбере, че не ще го огрѣе това, за което е намислилъ и го афронтирали, слѣдъ което нашия моралистъ кметъ като попаренъ си прибралъ парцалитѣ и си отишълъ. И така Садовский общинский кметъ Я. Наумовъ, който е и новоизбранъ окр. свѣтникъ, роденъ — радославистъ, за хатѣра на своитѣ мръсни цѣли е станалъ пандуринъ — разнасячъ на писма.

— Своеволията на радославовата полиция и шайкитѣ ставатъ вече непоносими. Не само гражданитѣ, нъ и търговцитѣ и земледѣлцитѣ отъ селата не сж пощадени отъ тѣхъ. До кждѣ отиватъ въ това отношение своеволията на нинѣвластвующитѣ, ние ще си послужимъ съ имена и факти.

На 19 Августъ прѣстигнѣхъ по частна търговска работа жителитѣ отъ село Орѣховица, Плѣвенска околия, Нино Христовъ, Георги Илиевъ и др. Веднага слѣдъ слизанието имъ и шайкитѣ ги погватъ. Тѣ отиватъ въ адвокатското писалище на Г-на Георги Узуновъ и шайкитѣ ги чакатъ отъвнъ. За да се защитатъ, отиватъ въ хотелъ България, и шайкитѣ въ диритѣ имъ. Тѣ се затварятъ въ една стая, шайкаджийтѣ почватъ да хвърлятъ съ камъне, испочупили прозорцитѣ и ги принудили да избѣгатъ изъ задния входъ на хотелъ „България“ въ близѣдния хотелъ „Европа“. Отъ тука се оплакватъ телеграфически на окр. управителъ, който намѣрилъ

за добръ, да не прави никакви распоръждания. Най-послѣ нѣколко граждани се възмутиха отъ тая дързостъ на шайкаджитѣ да не оставятъ мирнитѣ граждани да си гледатъ работата, заявили на окол. началникъ, че него държатъ отговоренъ за послѣдствіята, ако чръвъ полицията не отетрани шайкитѣ и тоя далъ възможностъ на лицата да се опжуватъ здрави за селото.

Ето догдѣ достигнахъ българскитѣ граждани, да не могатъ да си гледатъ и търговскитѣ работи. Туй значи сонаджийско управление.

— На 24 т. м. прѣстигна въ града ни, идящъ отъ София, ординарий профессоръ по Филологията при Императорскій Варшавскій университетъ Платонъ Андрѣевичъ Кулаковски.

Г-нъ Кулаковски дойде въ града ни съ научна цѣль, той обиколи почти всичкитѣ паметници около града и се придружава въ пжтуването си отъ В. Д. Стояновъ, началника на Народното събрание. Съ схщата цѣль той е пжтувалъ и въ Рилскій Манастиръ.

Въ разговора си съ нѣкои граждани Г-нъ П. Кулаковски констатира, че България е направила голѣмъ прогресъ въ всѣко отношение отъ Освободителната война насамъ, прѣвъ което врѣме той е билъ въ България.

Особено е билъ удивенъ отъ прогреса въ Винарско-Земледѣлческото училище.

Тия дни заминава обратно за Русия—

— **Убийство.** Срѣщу 25 т. м. въ селото Згалевецъ се е извършило едно убийство. Убития е единъ овчаръ. Неизвѣстни лица отиватъ на кошарата му, влизатъ при жертвата и съ единъ чукъ му прѣсватъ черепа. Отъ тоя ударъ жертвата не се и помръднѣла. При овцѣтъ имало осемъ кучета. Това показва, че убица е познатъ, защото и кучетата не го лаяли. Арестуванъ е единъ циганинъ чукачъ, съ когото убития билъ въ лоши отношения и сждъ. Още и орждието съ което е убитъ овчаря уличава циганина въ убийството. За сега нищо не е установено.

— Прѣди нѣколко дни неизвѣстни лица изсѣкли кукуруза на бившия помощникъ писаръ въ селото Николаево. Общинското управление отказва и днешенъ день да констатира загубата. По всѣка вѣроятностъ, не ще е чистъ и косъма на днешнитѣ управници въ това село. Това не е пръвъ случай. Такива сж съ десятки въ Плъв. околия.

— Управницѣтъ на Дружеството „Нива“ събрахъ концитѣ. Съобщаватъ ни, че единъ видѣлъ членъ отъ това дружество—Василъ Мицовъ, прѣди нѣколко дни задигналъ пари и други цѣнни книжа отъ дружеството за около **35.000 лева** и избѣгалъ въ Букурещъ, а отъ тамъ въ Солунъ. Расправятъ, че Директора-касиера, манювския финансистъ Ст. Коларовъ, билъ много загриженъ. Кога ли, аджаба, и той ще послѣдва примѣра на достойния си по всичко другаръ? Май на такова мирише. Ще има да видимъ още много панаминки. Отсѣктвиеото на В. Мицовъ който, дѣйствително, не се намѣрва въ България, потвърждава това съобщение, което ни направихъ незаинтересовани лица. Ще прокопсатъ акционеритѣ на „Нива“. Така изглежда.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Почитаемата редакция на В. „Плъвенски Гласъ“

Господинъ Редакторе,

Извѣстно Ви е, че мѣстний вѣстникъ „Бдителъ“, по мѣжду другото, не е пропускалъ брой отъ да се не занимае и съ моята личностъ. Въ послѣдний си брой № 45 на стр. 2 е помѣстилъ една цѣла статия, съ която ме искава злоупотрѣбитель, ужъ, на нѣкаква общинска сума отъ 16000 и повече лева. При всичко че изначало бѣхъ взелъ рѣшение никакъ да не отговарямъ на този пасквилъ, който се занимава само съ нѣколко личности въ града, наши приятели, нъ за освѣтление, да се не съмняватъ, че има поне най малката доза истина въ тази клевета, азъ моля да помѣстите въ единъ отъ броеветѣ на вѣстника си слѣдующето:

по I) пунктъ суммата 906 лева е оправдана съ актъ отъ финансовия агентъ Икономовъ, който констатира, че тая сума е внесена по принадлежностъ отъ менъ;

II) Истегленитѣ сумми за прѣвозване на десятъкъ съ квитанции № № 169 и 172 сж раздадени по списъкъ на жителитѣ отъ село Орѣховица на 6 Августъ 94 г. (Жителитѣ отъ с. Славовица прѣвъ тази година, отъ която сж квитан-

цийтъ, прѣдаваха десятъка въ Гигентъ, а не Орѣхово) една сума остана не раздадена на нѣкой жители 202 лева 25 стот. е записана на приходъ по книгитѣ за 1896 година № 186 отъ 26 Априлий схщата година;

III) Правителството било искало недобори отъ дѣсятъкъ за 1889, 90, 91 и 92 години, прѣвъ които години азъ не съмъ билъ кметъ, а аркадаша имъ Краю Стойковъ, когото замѣлчватъ. Дѣйствително, десятъка отъ 92 год. се прѣдава прѣвъ 1893 год. отъ менъ, която година азъ приехъ кметството, нъ за прѣдадения въ това врѣме и прѣвъ тази година десятъкъ имамъ квитанции № № 1, 2, 3, 260, 27, 53, 54, 189 и пр. а за недоборитѣ, които останаха да попълнятъ двѣтъ села, оклада прѣдадохъ два (2) списъци на замѣстника си на сума около 5000 лева за събиране отъ неисплатитѣ се данъкоплатци; нъ при все това тази сума, която се иска и отъ двѣтъ села, и за която Краю Стойковъ би трѣбвало да дава обяснения, а не азъ, се иска неправилно, по нея има нѣкаква грѣшка, каквато се указа въ послѣдно врѣме въ повечето общини т. е. прѣдаванъ и исплащанъ е десятъкъ, а не приспаданъ отъ общий окладъ.—

IV) Събирани биле пари за учители, писари за Ненчо Чобановъ и пр. Всѣка една година се събиратъ общински върхнини и на когото може се исплаща, на когото не, на слѣдующата година, когато постѣпватъ върхнини отъ схщата година. За събранитѣ сумми се е издавало квитанции, а за израсходванитѣ е вземано оправдателни документи.

V) Нѣкаква сума за плащеница — въпросната сума е прѣдадена на Т. Фъртуновъ отъ гр. Търново подъ расписка съ дата 15 Августъ 1895 година.—

VI) Суммата отъ говеждий бикъ е внесена въ земледѣлческата касса съ квитанция № 365 отъ 20 Май 1894 година. Суммитѣ, събирани отъ берий отъ гори, 206 лева тоже сж прѣдадени на бившия кметъ, който ме замѣсти и който и за получаванито ѝ отъ менъ е уведомиръ горското управление съ писмо № отъ

VII) Събраната сума отъ Гигентене за пасение на добитъкъ не е 342 лева, а е 362 лева и друга сума 175 лева, която е прѣдадена на майстора по заграждане на църквата съ расписка приложенъ при документитѣ. Не можеше да се запише въпросната сума на приходъ по счетоводнитѣ книги, защото Славовица и Орѣховица бѣха съставна община, а добитъка е пасълъ въ Орѣховишкия районъ. Колкото се отнася до това, че съмъ събиралъ нѣкакви пари отъ Тръстеничени за схщата цѣль, то за това иматъ думата тѣ.— Тръстениченетѣ.

VIII) По нѣкакви си прѣписки били се намислили у менъ 415 лева 82 ст. и това е толкова вѣрно, колкото и горното. Има думата акцизното отдѣление.—

Въ заключение казвамъ, че тѣзи 16000 лева, за които много пхти се е писало и азъ съмъ отговарялъ, много ще се въртятъ въ мозѣцитѣ на Бдителитѣ и тѣхнитѣ аркадаши въ село Орѣховица. Съобщавамъ имъ за свѣденіе още, че азъ търся отъ Орѣховишката община едно 1714 лева и 13 стотинки, зададени отъ менъ пари, констатирани съ актъ отъ 22 Априлий 1896 година и расписка отъ схщата дата, съ която тогавашний общински кметъ Н. Петровъ се е задѣлжилъ да ми повърне отъ общината, като постѣпнатъ пари, и друго 2400 лева отъ пожаръ прѣвъ 1896 година, констатирана загубата съ актъ отъ 3 Октомврий схщата година, по който пожаръ, ако не се открие прѣстѣпника, общината ще има право да ми го заплати, както се исплаща за всички пожари. За сега и винаги толкосъ.— с. Орѣховица.

15 Августъ Съ почитание: Г. Илиевъ
1899 г.

Дирекция на Плъвненското Женско Домакинско училище

ОБЪВЛЕНИЕ

Дирекцията на Плъвненското женско домакинско училище, обявява за знание на интересующитѣ се, че отъ 10-й Септемврий т. г. започва третата си учебна година. Записването на ученицитѣ за прѣвъ наст. 1899-1900 учебна година, ще започне отъ 25-й Августъ и ще трае до 10-й Септемврий. Желаящитѣ да постѣпнатъ като ученички въ това училище, трябва да представятъ: училищно, кръщенно и мѣдицинско свидетелство,

Теоритическитѣ и практическитѣ познания, който училището ще даде, сж разпрѣделени да се минатъ въ два курса: и то въ I курсъ: кроение, шиеие? Домашна икономия и хигиена, а въ втория курсъ. Практически кроение и шиеие. Годишната такса е 60 лева,

Записването и приемането става въ училищното помѣщение. (Зданието на Г-на Коста Михайловъ).

Отъ Дирекцията

ИНТЕРЕСНО!

Подписаний Пъшо Т. Романовъ извѣствамъ на почитаемитѣ Граждане, че слѣдъ петъ годишната си самостоятелна работа сега свършихъ съ **Много добъръ успѣхъ** въ Първата модна школа на придворния кроачъ А. Д. Мулешковъ курса по **Кроячеството заедно съ Шева** и подновихъ старата си—въ специална работилница за всѣкакъвъ видъ **Модни, мъжки, дамски и дѣтски дрѣхи.**

Умоляватъ се Г. Г. гражданетѣ, да се възползватъ отъ случая, да се отнесатъ до мене, къдѣто ще останатъ благодарни отъ добръ изработенитѣ имъ дрѣхи.

Работилницата ми се намира въ г. Плъвенъ на »Съръ Пазаръ« № 928.

Съ почитание:

Пъшо Т. Романовъ

ОБЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 10401

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Едно мѣсто къщно въ гр. Плъвенъ I кварталъ оцѣнено за 40 лева.

2) Лозе въ района на гр. Плъвенъ „Буленъ Долъ“ отъ 2 декара оценоено за 20 лева,

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Велика Нечова Данчовица отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взисканіето на Ганчо Колювъ отъ гр. Плъвенъ за 78 лева и др. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 556 на Плъвненскій Окол. Мир. Сждия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглежданіето книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 18 Августъ 1899 год.

Дѣло № 495/99 год.

2—2

Сждебенъ Приставъ: Алексиевъ.

№ 9756

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Една втора частъ отъ единъ хамбаръ въ гр. Плъвенъ съ дворъ 300 квадратни метра при съседи Ненчо Палазовъ, Моно Арабаджията, Петко Лазаровъ и пхтъ. Построена отъ камъкъ. кирпичъ покритъ съ киримиди оцѣненъ съ двора за 250 лева отъ взискателя.

Горния имотъ принадлежи на Панко Мачовъ отъ гр. Плъвенъ има наложено и др. запрѣтени продаватъ се по взисканіето на Свѣщ. Антонъ М. Карапировъ отъ гр. Плъвенъ за 120 лева лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 2124 на Плъвненскій Градски Миров. Сждия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе.

Разглеждане книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 3/VIII 1899 год.

Дѣло № 477/99 год.

2—2

Сждеб. Приставъ: Т. П. Алексиевъ

№ 10717

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижимы имоти а именно:

1) 2/13 части отъ една къща въ гр. Плъвенъ II кварталъ построена отъ тухли камъкъ и дървенъ материалъ покрита съ керимиди до нея кухня построена отъ същия материалъ оценоена 2/13 части за 400 л.

2) 2/13 части отъ половинъ дуканъ въ гр. Плъвенъ II кварталъ № 395 оценоенъ за 200 лева

3) 2/13 части отъ едно лозе въ землището на гр. Плъвенъ „Бабочийската кошма“ отъ единъ декаръ и 8 ара оценоено за 5 лева.

4) 2/13 части отъ половина фурія въ гр. Плъвенъ VII кварталъ оценоена 2/13 части за 100 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Кирилъ А. Поповъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взисканіето на Братия Ст. Бояджиеви отъ гр. Плъвенъ за 700 лева и други лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 2186 на Плъвненскій Град. Мир. Сжд.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена. Разглежданіето книжата и надаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ 24 VIII 1899 год.

Дѣло № 546/99 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ: Т. П. Алексиевъ

Печатница на Димитровъ Сие Игнатъ—Плъвенъ